

זה קורה במשפחות הכי טובות. היצר הרע יודע באומנות דייקנית כיצד להכניס מקלות רעים ולהבי סכנים, בגלגלי משפחות שראוי להתפאר בהן. השלום, האחוה והדידות יכולים לשוב להם על נתיבי ופלי מים של אהבה משפחתית חמה ונעימה, וממש ראוייה לקנאה. השמחות המשותפות, הטיוולים המשפחתיים, האבא יושב בראש השולחן וכל אחד לפי התור אומר וורט מתובש שבדיק מתאים לארוח, לשמחה, לבר-מצווה, וליום הנישואין של הזוג המארת. נכון, צפוף, לפעמים אפילו מלאה, אבל בכל זאת משפחה רחבה למופת. וזרעו לברכה, ממש תענוג לעיניים וגם לאוזניים.

יצר הרע סביל. הוא יודע שמאחורי מנגינות השלום ונאומו האחוה מרחפת לה מאחור רוח מלחמה, שטנית, צוממת רעה, שרק ממתינה לסדק קטן בתמונה האופורית הזו, כדי לפרוץ קדימה ולחולל בוקא ומבולקא, אש ומארות עשן, שינאה ופירוד, נאצות וגיבופים, וטאר מרצין ביטין.

אנחנו שלושה אחים ואחות בכורה אחת לאבא אחד, עליו השלום אמא נפטרה כשהיינו צעירים למדי. אבא לא רצה להינשא בשנית, כדי שלא נסבול מסימפטום האמא החורגת. הוא היה אבא צדיק. הפיץ חום ואהבה לכל אחד מאיתנו באופן שווה, אף אחד לא הרגיש מקופת, וגם קינאה לא קיננה במעונו. היינו ארבעה יתומים, אחותי הבכורה בת ה-16, אחי השני בן 15, ואנחנו התאומים בני 10. אבא עבד קשה כפועל בנן, ולא חסך מאיתנו דבר.

כולנו למדנו בישיבות קדושות, ואף פעם לא חסרו לנו דמי כיס. אבא דאג לטלפן פעם או פעמיים בשבוע, ואחת לשבועיים קפץ לבקר אותנו עמוס כל טוב הארץ. נכון, הלך היה שבור בלי אמא, הגעגועים קרעו לנו את הלבבות, אבל אבא היה נחמה גדולה. הוא ידע לחבק ולנשק כמו אמא, ולתת מכה כשצריך, כמו אבא. הוא ביצע את כפל התפקידים בצורה הכי מושלמת שניתן להעלות על הדעת.

זרנו בעיר צפונית בדירה בת שלושה חדרים, קטנטנים. היא היתה עבורנו ארמון מלכות, למרות שכל פינה בבית הזכירה את אמא, ותמונתה בסלון תמיד שבתה את ליבנו. אני זוכר את עצמי במשך שנים טומן את הראש עמוק בכרית, ובוכה מגעגועים. ואז מגיע אבא, מלטף את ראשי, מנשק ואומר לי "אייבני, אמא בשמים שמחה, אתה לומד תורה בישיבה...". מילים פשוטות שנותנות כוח.

השנים חלפו. גדלנו. אבא ברגישות מופלאה חיתן אותנו אחד אחד. לא נח ולא רגע עד שבדק כל משודכת מן המסד ועד הטפתות, העיקר שבניו יהיו מאושרים. "תראו בני" היה אומר "אני לא מאמין שאמצא לכם כולת כמו אמא שלכם ז"ל, אבל אני אעשה הכל כדי שיהיה לכם טוב עם עקרת הבית משורש נשמתי, כמו "שהיה לי טוב עם אמכם עד שהשיבה נשמחה בטהרה

התחתנו בעניות, ליתר דיוק בצניעות. אבא נתן לכל אחד מאיתנו כמה אלפי שקלים דמי שכירות לשנה. ס"ע במימון תמונה צנועה ורקד כמו נער צעיר בתחנות, למרות גילו המתקדם. הערצנו אותו כל האחים

אבא הוצת טיכילא מן הספצ'וקר שט
ט12345678 (?!\$@%#)